

FEDERATION CYNOLOGIQUE INTERNATIONALE (AISBL)

SECRETARIAT GENERAL: 13, Place Albert 1er B – 6530 Thuin (Belgique)

02.03.2011/EN

FCI-Standard N° 306

ŁAJKA ZACHODNIO-SYBERYJSKA

(Zapadno-Sibirskaja Laika)

Wersja polska: marzec 2011.

POCHODZENIE: Rosja.

UŻYTKOWOŚĆ: Wszechstronny pies myśliwski.

DATA PUBLIKACJI OBOWIĄZUJĄGO WZORCA: 13.10.2010.

KLASYFIKACJA FCI: Grupa 5 Szpice i psy pierwotne.
Sekcja 2 Nordyckie psy myśliwskie.
Obowiązują próby pracy.

KRÓTKI RYS HISTORYCZNY:

Ta rodzima rosyjska rasa psów myśliwskich pochodzi z Uralu przez leśnych obszarów Wschodniej i Zachodniej Syberii. Została wyselekcjonowana z łajek chanty-mansyjskich. Na początku XX wieku rosyjscy kynolodzy opracowali pierwszy wzorzec łajek wogulskich (chantyjskich) i ostiackich (mansyjskich). Gdy w roku 1947 powstawała nowa klasyfikacja łajek, oba typy zostały połączone w jedną rasę. Wzorzec łajki zachodniosyberyjskiej przyjęto w roku 1952.

Dzisiaj jest to najbardziej popularny pies myśliwski, powszechnie występujący na terenach leśnych od Karelii po Kamczatkę, najliczniej w rejonach swego pochodzenia. Stamtąd typowe psy o najwyższych zaletach użytkowych sprowadzane są do wszystkich ośrodków kynologicznych Federacji Rosyjskiej.

WRAŻENIE OGÓLNE: Pies średniego lub nieco powyżej średniego wzrostu, mocny, elegancki w liniach. Długość tułowia, mierzona od przedpiersia do guzów siedzeniowych jest nieco większa od wysokości w kłębie.

Dymorfizm płciowy wyraźny – psy większe od suk i zdecydowanie samcze w typie. Mocny kośćiec i umięśnienie.

WAŻNE PROPORCJE:

Długość tułowia większa od wysokości w kłębie w proporcji 100 do 103-107% u psów i 100 do 104-108 % u suk.

Wysokość w kłębie większa od wysokości w zadzie o 1 - 2 cm u samców, u suk o 1 cm lub taka sama.

Długość głowy wyraźnie większa od jej szerokości.

Długość kufy równa długości czaszki lub nieco mniejsza.

Długość nóg od podłoża do łokcia nieco większa od połowy wysokości w kłębie.

ZACHOWANIE/TEMPERAMENT: Pies zrównoważony, ale pełen energii, o doskonale rozwiniętym węchu i umiejętności odnajdywania zwierzyny, o ogromnej pasji myśliwskiej, z entuzjazmem poluje zarówno na ptactwo, jak na zwierzynę sierściastą. Pewny siebie i raczej niewylewny w kontakcie z obcymi.

GŁOWA: Sucha, klinowata, proporcjonalna do wielkości psa. Oglądana z góry kształtem przypomina trójkąt równoboczny. Mózgoczaszka umiarkowanie szeroka, węższa u suk niż u psów.

MÓZGOCZASZKA:

Czaszka: Wydłużona, wyraźnie dłuższa jak szeroka, oglądana z przodu płaska lub nieznacznie zaokrąglona. Linie profilu równoległe, grzebień strzałkowy i guz potyliczny wyraźny, potyllica zaokrąglona. Łuki nadczołowe niezbyt rozwinięte.

Stop: Słabo wyrażony.

TRZEWIOCZASZKA:

Nos: Średniej wielkości, czarny, u psów białych tolerowany jaśniejszy, brązowy.

Kufa: Umiarkowanie szpiczasta, poszerzająca się na wysokości kłów. Jej długość wynosi połowę długości głowy lub nieco mniej. Oglądana z profilu kufa jest umiarkowanie klinowata.

Wargi: Przylegające.

Uzębienie: Zęby duże, białe i mocne, równomiernie rozstawione i nieścieśnione. Uzębienie kompletne (42 zęby zgodnie z wzorem zębowym), zgryz nożycowy.

Policzki: Kości policzkowe niezbyt mocno wykształcone..

Oczy: Niewielkie, owalne, skośne, osadzone dość głęboko (bardziej, niż u innych łajek) o skupionym i inteligentnym wyrazie. Barwa oka ciemno brązowa lub w różnych odcieniach brązu, stonowanych z umaszczeniem.

Uszy: Stożące, wysoko osadzono, ruchliwe, małżowiny niezbyt grube.

SZYJA: Umięśniona, sucha i długa – jej długość równa jest długości głowy. Na przekroju owalna, osadzona pod kątem około 45°-55° do poziomu.

TULÓW:

Linia górna: Mocna, lekko opadająca od kłębu do nasady ogona.

Kłab: wyraźny, zwłaszcza u samców.

Grzbiet: Mocny, prosty, dobrze umięśniony, umiarkowanie szeroki.

Lędźwie: Krótkie, średniej szerokości, dobre umięśnione, lekko łukowato wysklepione.

Zad: Szeroki, średniej długości, lekko opadający.

Klatka piersiowa: Średniej głębokości (sięga łokcia), szeroka, długa, na przekroju owalna.

Linia dolna i brzuch: Podciągnięta, wznosi się lekko ku tyłowi.

OGON: Mocno zwinięty, noszony nad grzbietem lub na biodrze. Wyciągnięty sięga do stawu skokowego, ale może być o 1 – 2 cm krótszy.

KOŃCZYNY

KOŃCZYNY PRZEDNIE:

Wygląd ogólny: Oglądane z przodu proste, ustawione równoległe i umiarkowanie szeroko. Długość kończyny od podłoża do łokcia nieco większa od połowy wysokości w kłębie.

Łopatką: Długa i wyraźnie skośnie ustawiona.

Ramię: Długie, skośnie ustawione, umięśnione, tworzy wyraźny kąt z łopatką.

Łokcie: Dobrze przylegające do tułowia, ustawione w płaszczyznach równoległych do osi ciała.

Przedramię: Długie, proste, nie ciężkie, umięśnione, na przekroju owalne.

Śródreczę: Niedługie, oglądane z boku lekko nachylone w stosunku do podłoża. Dodatkowe palce niepożądane.

Łapa: Owalna, wysklepiona, o zwartych palcach, środkowe palce trochę dłuższe.

KOŃCZYNY TYLNE:

Wygląd ogólny: Umięśnione, dobrze kątowne we wszystkich stawach. Oglądane z tyłu są proste i równoległe.

Udo: Średniej długości, ustawione skośnie.

Kolano: Dobrze kątowne.

Podudzie: Średniej długości, skośnie ustawione, nie krótsze od uda.

Śródstopie: Ustawione niemal pionowo. Przy oglądaniu z boku pionowa linia, przeprowadzona od guza siedzeniowego do podłoża, przebiegnie tuż przed śródstopiem. Wilcze pazury niepożądane.

Łapa: Okrągła lub trochę owalna, wysklepiona, o zwartych palcach, nieco mniejsza od przedniej. Środkowe palce trochę dłuższe.

CHODY: Swobodne, energiczny. Najbardziej typowy jest krótki kłus, przechodzący w galop.

SKÓRA: Dostatecznie gruba i elastyczna, bez fałd i podskórnej tkanki łącznej.

SZATA

Sierść: Włos okrywowy prosty i twardy, podszerstek miękki, obfity i wełnisty. Na głowie i uszach sierść krótka, gęsta i lśniąca. Na łopatkach i szyi dłuższy włos tworzy kryzę, na policzkach bokobrody. U samców dłuższy włos na kłębie.

Na kończynach włos krótki, twardy i gęsty, na tylnych krawędziach dłuższy. Na udach portki, ale niezbyt długie. Łapy owłosione między palcami. Ogon pokryty prostym, twardym włosem, na spodzie nieco dłuższym, ale nie tworzącym pióra.

Maść: Szara z czerwono-brązowym, płowa, czerwona, szara w rozmaitych odcieniach, jednolita lub łaciata. Biała.

WIELKOŚĆ:

Wysokość w kłębie : Psy 55 - 62 cm. Suki 51 - 58 cm.

WADY : Wszelkie odchylenia od podanego wzorca powinny być uznawane za wady i oceniane w zależności od stopnia nasilenia i wpływu na zdrowie i sprawność zwierzęcia oraz zdolność wykonywania pracy.

- Odchylenia od typu płci.
- Niewielka nerwowość i brak pewności siebie wobec obcych.
- Brak grzebienia strzałkowego i guza potylicznego, garbonos.
- Jasne oczy.
- Jasna pigmentacja nosa, warg i powiek.
- Braki do 4 zębów P1 i P2.
- Zgryz cęgowy po ukończeniu 6 lat życia.
- Uszy nisko osadzone, miękkie, mało ruchliwe.
- Zad poziomy, trochę zapadnięty.
- Strome łopatki, łokcie wkręcone do wewnątrz albo na zewnątrz.
- Klatka piersiowa płaska, trochę płytka.
- Łapa płaska lub luźna..
- Cętki w tym samym odcieniu co maść podstawowa na łapach i głowie.
- Brak podszerstka, kryzy i bokobrodów poza okresem linienia.
- Związany ruch.
- Wzrost większy o ponad 2 cm od dopuszczalnego u suk i mniejszy o ponad 2 cm u suk.

WADY DUŻE:

- Wyraźne odchylenia od typu płci..
- Nadpobudliwość.
- Psy w suczym, a suki w samczym typie.

- Otyłość lub wychudzenie.
- Wyraźny stop, zadarty nos, krótka kufa, luźne wargi.
- Depigmentacja nosa, warg lub powiek.
- Oczy okrągłe, nieskośne, wylupiaсте, żółte, luźne powieki.
- Braki zębów, zęby małe, rzadko rozstawione.
- Uszy stojące na boki, okrągłe na końcach, zbyt duże, grube.
- Grzbiet zapadnięty lub wysklepiony.
- Łędźwie długie, wąskie, zapadnięte lub wypukłe, Przebudowane.
- Płytką klatka piersiowa.
- Ogon zbyt długi, zbyt krótki, nie dotykający grzbietu lub biodra.
- Łapy wyraźnie skierowane na zewnątrz lub do wewnątrz, krzywe. Bardzo miękkie śródreżca.
- Kończyny tylne strome lub przekątowane, wąsko ustawione, iksowate.
- Ruch ciężki, nie dość wydajny, sztywny lub poplątany.
- Zbyt długi włos na tylnych stronach przednich kończyn, pióro na ogonie.
- Sierść falista, kędzierzawa, miękka lub zbyt długa, z przedziałkiem na grzbiecie i kłębie.
- Obfite cętkowanie w odcieniu maści zasadniczej na głowie i kończynach.
- Cętki w innym kolorze niż maść podstawowa.
- Maść czarna lub biała czarna.
- Odchylenie o więcej jak 2 cm od wzorcowej wielkości, wysokość w kłębie mniejsza niż w zadzie.

WADY DYSKWALIFIKUJĄCE:

- Agresja lub wyraźna lękliwość.
- Wyraźne wady budowy lub zaburzenia charakteru.
- Nieprawidłowy zgryz.
- Krzywe szczęki.
- Brak 4 lub więcej zębów, w tym P1 i M3. Nadliczbowe siekacze.
- Oczy częściowo lub w całości porcelanowe..

- Uszy półstojące lub wiszące.
- Ogon z pióropuszem, prosty jak u wydry, szablasty, szczątkowy.
- Sierść zbyt krótka lub zbyt długa.
- Maść genetycznie czekoladowa lub błękitna, pręgowana, albinotyczna.

N.B. : Samce muszą mieć dwa normalnie wykształcone jądra w pełni wyczuwalne w mosznie.